

noviny občanov Vavrečky

Vavrecník

Číslo 1/2017

2 Rozhovor 4 Akcie vo Vavrečke 7 Naša farnosť 8 ZŠ a MŠ

PRÍHOVOR STAROSTU

Posledné zbytky snehu na Magurke nám hovoria, že zima odchádza. Slnčné lúče, aj keď ešte skúpe, znamenajú, že jar je tu. Príroda je už naštartovaná, pripravená. Prečo na úvod týchto pár viet? Lebo každoročne príchod jari dáva aj nám ľuďom podnet na aktívne prebudenie a naštartovanie sa.

Aj my sa chceme a pripravujeme sa na tohtoročné práce v obci. Momentálne pripravujeme pre tento rok dva dominantné projekty, „**Zateplenie Obecného domu**“, v ktorom je zahrnuté samotné zateplenie budovy, výmena okien, vetranie, solárne panely. Projekt sa bude predkladať v rámci výzvy z operačného programu Kvalita životného prostredia. Uvedený projekt má už v prípravnej fáze pomerne veľké finančné zaťaženie. Druhým projektom, na ktorom pracujeme a je už vo finálnej podobe prípravy, je „**Rozšírenie kapacity MŠ**“. Jedná sa o dvojkolový projekt, potešilo nás, že v prvom kole – v rámci projektového zámeru sme dostali pozitívne stanovisko. Ide o výstavbu jednotriednej materskej školy, súčasťou je aj vnútorné vybavenie a certifikované detské ihrisko. Stavbu plánujeme umiestniť za terajšou materskou školou. Máme vypracovanú aj projektovú dokumentáciu k **detskému ihrisku** pri ZŠ. V súvislosti s týmto plánovaným ihriskom čakáme na výzvu alebo možnosť financovania z dotácií. V rámci výstavby chceme realizovať aj projekt „**Osvetlenie cesty ku kapličke na Pasekoch**“. V súčasnosti pracujeme na výbere dodávateľa zemných prác. Ďalej sme tiež plánovali postaviť **garážové priestory pri TJ**, ale havarijný stav

strechy na budove TJ rozhodol, že sa bude najskôr rekonštruovať strecha šatní. Práce budú pokračovať /akonáhle dovolí počasie/ aj pri dokončení **dažďovej kanalizácie** v časti IBV výstavby Starý mlyn. Po stabilizácii výkopových rýh sa budú spevňovať makadamom, aby cestná komunikácia mohla štandardne fungovať. Financie pôjdu z obecného rozpočtu. Začíname pracovať na projekte **verejné osvetlenie** pre zastavanú časť. Tieto práce sa budú realizovať vtedy, ak nám v rozpočte ostanú peniaze. Prečo? Lebo musíme investovať financie do **prečerpávacej stanice** (ešte nevieme koľko), možno so spolufinancovaním OVS – v súčasnosti sa pracuje na rozpočte. Žiadosť o príspevok z envirofondu na túto akciu, ktorú sme poslali, pravdepodobne neprešla (nemáme ešte oficiálne stanovisko). Pôvodne sme chceli uložiť vodovod a kanalizáciu na pravej strane cesty, avšak po konzultácii s OVS sme sa dohodli, že pre obec bude lepšie a výhodnejšie, aby sa spustila už uložená kanalizácia.

Opäť sa chcem vrátiť k celoobecnému, nášmu problému, ktorý sa týka každého jedného obyvateľa Vavrečky – **smeti**. Chýba nám zodpovednosť, niekomu väčšia, niekomu menšia. Máme zberný dvor, kontajnery na bioodpad, sklo, papier, zvažame vrecia s plastovým odpadom. A aj napriek tomu netriedime, pri kontajneroch nechávame za sebou neporiadok, v bioodpade sú nahádzané plastové vrecia, chladničky a práčky sú v zmesovom odpade, hoci pravidelne 2x ročne zbierame elektroodpad priamo pri

domoch... snáď nie je nutné hovoriť o tom, že je to finančná záťaž navyše. A hlavne – ak to nie je môj dvor, kľudne tam nechám neporiadok...

O pár dní budeme sláviť Veľkonočné sviatky. Najdôležitejšie sviatky v živote každého kresťana. Nádej spasenia cez najväčšiu obeť. Prajem vám všetkým, aby ste v rodinách načerpali silu a energiu na všetky práce, ktoré máte naplánované, ale hlavne tú duševnú, aby bola pohoda a pokoj.

Peter Kružel, starosta obce

Rozhovor

A opäť pricestovala jar. Teplým dychom slnečných lúčov vyháňa posledné zvyšky snehu zo zabudnutých údolí, chodníkov a tmavých kútov prírody. Keď sa unavia lúče, jar vymení taktiku. Pošle upratovaciu službu – vietor s dažďom, aby povymetali poslednú starú špinu, prach a smeti...Človek by si myslel, že teraz nastane zaslúžený oddych. Ale nie. Jar neoddychuje. Ešte len teraz začne makat'. Maľuje všetko na zeleno, žltu, ružovo, oranžovo, až sa zdá, že gýč uzrel svetlo sveta v lone prírody. A ľudia sa tešia z nového začiatku, z novej krásy, z tej sily. Mali by sme si brať príklad. Viem, nie je to ľahké. Na jar obyčajne prichádza skôr jarná únava ako prírodná energia. Takmer všetci sa na ňu vyhovárane. Nevládzem, nechce sa mi... to asi tá jarná únava... Pravdou však je, že únava i energia je predovšetkým v hlave. Treba sa len správne naladiť. Tak ma napadlo, že sa na to opýtam večne niečo plánujúceho, večne niečo robiaceho, večne niečo vymýšľajúceho suseda - bývalého dlhoročného starostu Vavrečky **Pavla Holmíka**.

- v tomto roku oslavuješ pekné okrúhliny, si na zaslúženom odpočinku, ale 30 rokov si starostoval tejto obci, to znamená, že práca s ľuďmi, stresy, rôzne úspechy aj neúspechy, výhry aj prehry, takmer žiadny klud, nenudíš sa teraz doma na dôchodku?

Nikdy v živote som sa nenudil, tak prečo by som sa mal teraz? Mám oveľa viac času, môžem sa venovať sebe, rodine, vnúčatám. Mám takú teóriu, že v tomto veku treba mozog trénovať. Viac ako za mladi. Viac čítam, lúštim krížovky, urobil som si masérsky kurz, ktorý nebol len tak naľahko. Museli sme zvládnuť anatómiu, fyziológiu ľudského tela a množstvo ďalších vedomostí, ktoré som musel natlačiť do hlavy, aby človek rozumel tomu, čo chce robiť. A samo-zrejme, keď už sa človek v tomto veku na niečo dá, nechce si na skúške urobiť hanbu. Tak som sa učil. Stále sa učím. Jednoducho, mozog v pohotovosti. Zároveň som si uvedomil, že zdravie je len jedno a telu treba pomôcť.

- to znamená?

Jednoducho nechcem jesť každé ráno hrst' liekov na rôzne diagnózy... Už dávnejšie som počul o Klube ľadových medved'ov z Námestova. Veľmi sa mi páčila tá myšlienka, že ľadový kúpeľ nepustí chorobu do tela. Tak som sa k nim pridali. Zistil som, že sú tam dokonca viacerí vavrečania. Organizujeme spoločné kúpanie na Oravskej priehrade. Máme svoje miesto, kde sme počas mrazov najprv vždy vyrúbali otvor, aby sme vôbec do vody mohli vojsť. Dokonca sú medzi nami aj ženy a nerobí im to žiadny problém. Prvý moment je roztrasený, ale vo vode chlad necítiť, to je naozaj v hlave. Treba len chcieť. Keď sa dodržiavajú pravidlá, takéto kúpanie má na telo blahodarné účinky. Prechladnutie a chrípka u mňa nemali žiadnu šancu. Dokonca mám skúsenosť, že mi klesne cukor v krvi. A najdôležitejšie je to, že sa celkovo cítim oveľa lepšie ako predtým. Samozrejme k tomu prispieva aj pravidelné saunovanie a cvičenie v posilňovni. Sauna je pre mňa ako Ústav národného zdravia...Vrelo odporúčam.

- teda odtiaľ berieš energiu, čiže našiel si pre seba elixír života?

To je pre mňa záľuba. Elixírom života sú pre mňa vnúčatá.

Ono je to tak, nevenoval som sa prv det'om, tak sa venujem teraz vnúčatám. Som veľmi rád, že chodia často, dokonca dennodenne. Som rád, že ma potrebujú...

- takže aj teraz ešte vychovávaš?

Nie, to nie. Do výchovy sa nemiešam. Mám taký názor, že mladým sa do tohto procesu netreba montovať. Ale pravdou je, že svojím správaním, konaním a názormi ich ovplyvňuješ. Či chceš alebo nechceš. To sa tak nejakto deje popri tom, že s nimi tráviš čas. Keď sú u nás, musia dodržiavať naše pravidlá, ale do výchovy priamo nezasahujem. Pomôžem s úlohami, aby už nemuseli doma písať a rozmýšľať, aby mali hotovo. Mám veľmi rád hudbu, teším sa, že sa jej vnučky venujú. Hocikeď si spolu zahráme na klavíri, len tak, pre zábavu. Niekedy ich k určitým veciam treba povzbudiť, vysvetliť, prečo je to nutné. Od toho by tu mali byť starí rodičia, aby pomohli tam, kde treba a nie aby mentorovali, čo bolo kedysi a teraz nie je a prečo sú deti teraz iné ako boli kedysi. Doba ide dopredu, to je pravda, ale deti sú odrazom nás dospelých, ktorí tú dobu tvoríme. Čiže akí sme my – také sú deti!

- áno, doba pokročila v každej oblasti. Ako ty vnímaš zmeny vo Vavrečke a čo je pre teba najväčšia zmena v obci?

Pre mňa je najväčšou zmenou v obci fakt, že sa zvýšila vzdelanosť. V obci pribudlo dobrých odborníkov, robotníkov, čo vedia urobiť peknú robotu, aj vysokoškolsky vzdelaných ľudí. Chlapi vedia zarobiť aj za tú cenu, že chodia do sveta. Vedia si pomôcť jeden druhému a to je dobre. Dedinu to urobilo

lepšou, posunulo ju to dopredu, hoci Vavrečka mala vždy dobrý kredit a cveng. Vavrečka bola vždy tak trochu „panská dedina“, inklinovala k mestu. Obyvatelia boli plátneníci, obchodníci, chodili do sveta...boli jednoducho šikovní.

- vrátiť sa opäť dozadu, čo bolo pre teba v súvislosti so starostovaním srdcovou záležitosťou?

Počas tých rokov bolo toho viac a pre mňa bola každá robota v obci významná, ale asi najviac výstavba obecného vodovodu, Dom smútku a dala zabráť aj výstavba Kultúrneho domu. Vodovod, to bolo také špecifikum. Rôzne problémy, finančné, pozemkové, názorové... To bolo v tých začiatkoch, práve som nastúpil a bola úplne iná situácia ako teraz. Ale bez vody sa nedá, čiže všetko sa nakoniec vyriešilo a vodovod sa dobudoval. Dom smútku bol postavený v čase, keď ešte mali ľudia v podvedomí, že nebožtík by mal byť doma. Bolo viacero odporcov, ale aj ľudí, čo pomohli. Teraz si už ľudia bez tejto stavby nevedia predstaviť pohreb. Pri výstavbe Kultúrneho domu už bolo viac skúseností. Najprv vyriešiť pozemok, financie, robotníkov, odborníkov

atď... Robil som aj stavbyvedúceho, aj robotníka aj zásobovača aj majstra, čo bolo práve treba. Teraz som veľmi rád, že to vtedy vyšlo. Nemali sme na takú stavbu peniaze. Kúpili sme kovovú konštrukciu za dobrý peniaz, postavili a tá konštrukcia sa vlastne obmurovala. Niektorí ľudia aj zo začiatku hovorili: „aha to bude senník“. Ani som sa im nečudoval, vyzeralo to tak. Pod strechou naukladaný stavebný materiál, veď v okolí stavby bolo málo miesta. Ale nakoniec sa to ukázalo ako veľmi praktické riešenie – materiál aspoň nemokol pod holým nebom. Som šťastný, že sa to podarilo, obec má krásny kultúrny stánok, ktorý sa v plnej miere využíva.

- tých stavieb bolo za to obdobie viac. Okrem budovania ti čo najviac prirástlo k srdcu?

V obci sa nielen budovalo...Mám rád veľmi šport, kultúru, to všetko sa muselo rozvíjať, veď ľudia majú rôzne potreby a túžby. A v obci sa vždy musí pamätať aj na sociálnu oblasť. Každá obec má človeka alebo ľudí, ktorým je nutné pomôcť. Pre mňa bol takou srdcovkou Paľko Rentka. Veľmi mi záležalo na tom, aby sa mu v čo najväčšej miere pomohlo so zdravotnými pomôckami, bezbariérovým bývaním a tak skvalitnil život. Som vďačný aj tomu, že som sa mohol venovať futbalu, veď také bohaté futbalové zastúpenie, 3 družstvá – muži, dorast, žiaci a skupina prípravka, nemá hociktorá obec. Je to skôr rarita. Vážim si každého jedného človeka, ktorý okolo futbalu a športu robí. Sú to nespočetné hodiny obetované verejnosti. Len tak zo záľuby, aby to fungovalo, aby sme deti a mládež naučili mať rád pohyb, aby sme ich naučili, že je to dobré, keď reprezentujú svoju obec... Takíto ľudia sú pre obec veľký benefit. Aj preto sa budovali ihriská, aby sme do športu zapojili čo najširší okruh ľudí. Veď nie všetci preferujú futbal, aby si mohli zahrať tenis, hokejbal, volejbal. To isté, tá istá myšlienka ma nútila robiť aj v kultúre. Veď bez kultúry nemôže dobre fungovať žiadna komunita. Som veľmi rád, že ľudia sa dokážu stretávať na spoločných podujatiach, či je to Predvianočné posedenie s dôchodcami, Mikuláš pre deti, Odpustové slávnosti, výlet pre dôchodcov a ďalšie spoločné akcie. A hlavne ma teší, že sa to udržuje a dobré tradície pokračujú, veď to, že sa dokážeme stretnúť a porozprávať, že sa poznáme, je tá výhoda dediny oproti mestu. To si treba udržať, aby nás neprevalcovali výtvarné techniky – internet, mobily, televízia, sociálne siete... Aby sa dokázal rozprávať človek s človekom, aby existovala priama komunikácia. Podarilo sa založiť obecné insígnie, vydať monografiu obce Vavrečka a veľmi ma teší aj fakt, že pokračuje cezhraničná spolupráca s Poľskom, ktorú sme založili, aby sme mohli čerpať financie z EÚ. Pridalo sa k nej Česko, to je dobré, lebo je väčšia šanca získať dotácie pre obec.

- určite máš za tie roky kopu príhod, ktoré ťa aj teraz dokážu rozveseliť...

Tých by bolo do vreca, len keby pamäť slúžila ako harddisk – že si to navždy uloží. Z tej dávnejšej pamäti, keď som bol ešte chlapec, si rád spomínam na kamaráta Pet'a Melišíka a jeho smrtku. Kedysi to bolo tak, že po večeroch sa nesledovali seriály, ale sa chodilo na posiedky, to si určite pamätajú viacerí. Tak bolo aj toho zimného večera, keď sa na posiedky vybrala tetka Kasanová. Zahodila na seba plachtu a cupotala po ceste do susedky. V tom istom čase sa vracal domov od starého otca kamarát Pet'o. Nad čím si dumať, zahľadený do zeme, zrazu

počuje kroky, zdvihne zrak a tu oproti mátoha v bielej plachte. Zobral nohy na plec a utekajúc dole cestou kričal: „Ježíš, Mária – smrť, smrť!“ Vpadol do prvého dvora, ktorý bol najbližšie. Darmo za ním tetka volala, aby sa nebál...Naša mama, /lebo to rovno do nášho dvora vbehol/ otvorila na ten krik dvere, rovno do rúk jej vletel. Keby vtedy mama nepočula ten krik, možno by vo Vavrečke smrť doteraz mala konkrétnu podobu tetky Kasanovej v bielej plachte... Ale o humorné situácie nebola núdza nikdy, nevyhne sa im žiadna doba a to je dobre. Spomínam si, že v 90-tych rokoch, práve bola vo veľkom rozmachu výstavba rodinných domov vo Vavrečke, sa tiež takáto situácia prikotúľala. V tom období prejavili o našu obec záujem aj médiá a ohlásila sa na návštevu jedna redaktorka. Veľmi ich zaujímalo, že v obci sa tak veľa stavia, stavajú pomerne mladí ľudia, stavajú krásne domy. Ako je to možné, že sa im tak darí, kto im pomáha a vlastne ako financujú tie stavby. Tak som ju pozval, že pôjdeme sa pozrieť priamo na stavenisko, aby sa opýtala priamo ich. Pristavili sme sa pri jednej partii, redaktorka sa popýtala, majiteľ s pomocníkmi odpovedali, vysvetlili, že si privyrobia aj v zahraničí a stavia sa svojpomocne, samozrejme, že takto to vyjde oveľa lacnejšie, aj keď je tam kopu omylov. Redaktorka bola spokojná, poob-zerala sa, že vyspovedá ešte ďalšiu partiu. Povyše bola tiež rozostavaná stavba, kopu ľudí, pri miešačke bolo ako na mravenisku. Nuž vybrala sa tým smerom. Vtom sa stavebná partia zastavila, okamžite pohádzala lopaty do kopy piesku a ufujazdila. Chlapi zmizli takou rýchlosťou, že aj miešačku zabudli vypnúť. Jednoducho sa hanbili rozprávať. Bolo mi to aj do smiechu, aj trapas som chcel zažehliť, nuž som hlesol: „od rána makajú, hladní boli, nuž išli na guláš.“

- čo si myslíš ty, čo je z pohľadu pohody a pokoja najdôležitejšie pre obec a obyvateľov v nej?

Je určite viac faktorov a ich súhra, ktoré ovplyvňujú pokoj a pohodu, ale jeden je určite aspoň pre mňa ten naj – schopnosť dobrej komunikácie a ochota sa zmeniť. Mám množstvo príhod, situácií, ktoré som skutočne zažil počas starostovania, ktoré mi to potvrdzujú. Veľakrát sa stalo, že prišiel občan na úrad a nahnevane nadával a kričal: „Takto nie, ja nepovolím, nepustím, neurobím!“ A po chvíli vysvetlenia, pochopenia odchádzal a ešte sme si aj ruky podali. Niektoré zmeny ľudia, hlavne tí starší, prijímali ťažko. Pamätám si, ako sa jedna staršia tetka napaprčila, keď som jej povedal, že tie jej husi v obecnom parku nemajú čo hľadať. Že park je pre všetkých, nie pre to, aby tam husi chovála... Skoro ma palicou vyobšívala. Ale po pár rokoch, pred odpustom som ju videl ako cestu aj rigoly čistila – vraj: „veď ako by to bolo, keby sme tu neporiadok mali.“ Len som oči očil, nemal som odvahu jej pripomenúť. A to som si zapamätal navždy. Človek sa dokáže zmeniť v každom veku. Kde je vôľa a dobrá komunikácia – tam je aj cesta.

- keď sa pozrieš dozadu a mal by si možnosť, urobil by si teraz niečo ináč?

Nie. Ja by som to ináč ani nevedel. Asi to mám tak v povahe. Sú veci, z ktorých som sa poučil a je jasné, že takáto práca človeka poznačí, okreše, ale aj veľa naučí. Najdôležitejšie v živote človeka je mať rád ľudí. Vtedy ide všetko oveľa, oveľa ľahšie...

Akcie vo Vavrečke

SILVESTROVSKÝ VÝSTUP NA JAVOROVÝ VRCH

Nezistili sme koľký ročník to vlastne už prebehol, to je nejasné. Jasně však bolo všetko ostatné! Krásne, slnečné, zimné počasie – to si určite viete predstaviť. Nádherné, bielostriebornou dekou zahalené lúky, doslova cítite ako pod nimi tichučko dýcha zem. Nezbedne sa hojdajúce konáre stromov, z ktorých sa na vás sypú roztancované vločky snehu. Snehová cesta, lemovaná vysokými smrekmi akoby pozývala – „pod', uvidíš skoro raj.“ A veru neklamala. Takmer pod

vrcholom Javorového vrchu sa zrazu otvorila obrovská dvorana zo snehu. Celá zaliata obedným štekľivým slnkom. Len sa rozbehnúť a tancovať, alebo skákať, alebo len tak ležať v mäkkej snehovej perine. Človek sa zrazu cítil lepši, zdravši, priateľskejši... Kto bol, určite to pocítil. Práve v tom je sila prírody. Všetkých nás polepšuje, ozdravuje a zachraňuje. Stačí len prijať ten dar. Okrem nádhernej prírody bolo aj množstvo ľudí. Z obidvoch strán Javorového vrchu. Spievalo sa, koledovalo sa, opekalo sa, častovalo sa rôznymi zaručenými bylinkovými terkelicami, dokonca sme pili aj terkelicu vyrobenú z kvasníc a bola to riadna vypaľovačka /recept neprežradili, bola zahraničná/. Dokonca sa ponúkali aj rôzne cukrovinky a zákusky a koláče, domáci chlieb, šunka, no jednoducho hotové hody. Ak si niekto myslel, že zhodí nejaké vianočné kilo, mýlil sa. Nezhodil. Javorový vrch nie je na chudnutie. Javorový vrch je na priateľstvá, rozhovory, koledy a zážitky z krásy prírody. V tomto roku bude výstup zasa – pridajte sa... /i.h./

ROK 2016 V JDS VAVREČKA

Ako každoročne, aj tohto roku sa konal v Zubrohľave volejbalový turnaj seniorov: „O putovný pohár starostu obce Zubrohľava“. Súťaže sa zúčastnili družstvá domácej Zubrohľavy, Bobrova, Nižnej a spojeného družstva Vavrečky a Námestova. Turnaj sa hral systémom každý s každým. Všetky zápasy mali slušnú športovú úroveň, ktorá bola zároveň podporovaná búrlivým publikom zúčastnených nehrajúcich seniorov. Naše spojené družstvo postupne porazilo družstvo Bobrova, domácu Zubrohľavu a nakoniec aj Nižnú. Obhájili sme tak opäť prvenstvo z minulého roka. Opätovne je však treba povedať, že z Vavrečky sa v súťažnom

družstve zapojili len Páleník a Seč. Ešte šťastie, že aspoň divácka kulisa vytvorená z našich členov mala väčšie zastúpenie a bolo ju pri povzbudzovaní počuť. Tento ročník bol pre nás vavrečanov asi posledný, pretože aj napriek niekoľkonásobnej agitácii pre volejbal, nie sme schopní zostaviť samostatné družstvo zo štyroch mužov a dvoch žien. Ďalšou akciou bola naša účasť na oslave 15. výročia založenia okresnej organizácie v Námestove, ktorá bola usporiadaná v Bobrove. Zúčastnilo sa jej celkom 8 našich členov a sme radi že bol s nami aj starosta pán Kružel. Po oficiálnom programe sa rozprúdila príjemná zábava, umocnená hudobnou skupinou z Oravskej Lesnej. V apríli sme sa zúčastnili kolkového turnaja v Trstenej. Dve naše družstvá síce nezískali popredné umiestnenia, ale cení sa snaha za čo najlepšie umiestnenie. Ďalšou akciou bola účasť našej členky Angelky Sečovej na súťaži v prednese poézie a prózy Kalinčiakovo Záturcie v Martine. Aj keď nebola tentokrát hodnotená na popredných miestach, získaný účastnícky diplom jej bude vždy pripomínať účasť na tejto peknej akcii.

Najdôležitejšou akciou tohto roka bola pre našu organizáciu oslava Dňa matiek, ktorá sa konala 19. mája a mala celookresný charakter. Zúčastnilo sa na nej všetkých 12 organizácií OO-JDS so sídlom v Námestove. Celkovo 140 senioriek a seniorov prišlo vzdať hold ženám – matkám. Po privítaní všetkých seniorských organizácií, hostí a starostov z jednotlivých obcí, začal kultúrny program, ktorého prvé číslo bolo mimoriadne slávnostné. Mali sme totiž česť privítať čerstvú víťazku z krajskej súťaže v prednese poézie Kalinčiakovo Záturcie pani Annu Reguliovú z Námestova. Báseň od Jána Smreka – Balada o najmladšom synovi, mala u publika obrovský úspech. Taktiež dve tanečné vystúpenia

vavrečských dievčat, boli prijaté s neskrývaným obdivom. Ďalšie čísla programu už boli v réžii domácich senioriek. Po piesni: „V slzách matička sedela“, pokračoval duet-pekáračiek matky s dcérou v podaní našich senioriek pani Kršákovej a Sečovej. Záverom kultúrneho programu bola báseň od M. Rázusa: „Matka“ v podaní Angelky Sečovej. Po kultúrnom programe nasledoval oneskorený obed a po ňom už zazneli veselé tóny hudby našich mladých rokov v podaní

tanečnej skupiny Feriband. Aj voľné posedenie pri káve a dobrotách napečených našimi seniorkami, malo svoje kúzlo. Veď stráviť čas pri veselej a dobrej nálade, to bol ten hlavný dôvod nášho stretnutia. Aj keď všetkým organizátorom, alebo všetkým, ktorí akokoľvek prispeli k úspešnému priebehu týchto osláv už bolo vyslovené poďakovanie, nedá mi, aby som ešte raz vyslovila nahlas: Všetkým srdečná vďaka. Týmto sa nielen seniorská organizácia ukázala v dobrom svetle, ale aj obec ako taká. 25. júna sme mali športový deň, spojený s varením gulášu. Táto tradičná akcia športovania i keď bez súťaží, spojená s dobrým gulášom a domácimi koláčmi od našich senioriek, je celodennou akciou. Nechýba totiž pekný spev, dobrý vtíp i družná debata. A z takýchto akcií sa ťažko odchádza. Poslednou našou akciou bolo predvianočné stretnutie, ktoré sme uskutočnili 13. decembra. Prípravy, nielen tie materiálne, sa začali podstatne skôr. A že naša snaha nebola márna, dokazuje aj skutočnosť, že sme sa zišli skoro v kompletnom zložení. Dvojnásobne nás teší, že sme mohli medzi nami privítať aj naše najstaršie členky. 87-ročnú pani Žofiu Ilkovú a 80-ročnú pani Žofiu Farskú. Sme radi, že medzi nami nechýbal ani pán starosta Peter Kružel a poslankyňa pani Alena Hvoľková. Nálada bola výborná aj bez médií a rádia. Pri speve vianočných piesní sa postupne spomínalo... Na tých, čo už nie sú medzi nami a na naše mladšie roky, kedy sme boli plní síl a predsavzatí. Dnes, keď už nie jedného z nás trápia zdravotné problémy, sme radi, že sa môžeme stretnúť v milom kolektíve a „prebrať“ radosti i starosti nášho neľahkého dôchodcovského života. Ako na každom vianočnom stretnutí ani teraz nechýbal vianočný stromček, pod ktorým sme si vzájomne vymenili drobné

darčeky. Pri rozbaľovaní bolo veľa radosti. Darček vždy poteší, nech sme akéhokoľvek veku. Tak, ako sa my vždy tešíme na spoločné stretnutie, tak na stretnutie s nami sa tešia aj obyvatelia Domova sociálnych služieb v Zubrohlave. Už sa stalo tradíciou, žena druhý deň skupina našich žien bola navštíviť týchto spoluobčanov. Nesmierne sa potešili nielen našej účasti, ale aj prineseným darčekom a ovociu. Nálada bola umocnená spevom vianočných pesničiek, rozhovormi a obojstrannej spokojnosti zo stretnutia. Opätovne sme sa utvrdili o potrebe takýchto stretnutí a už teraz sa tešíme na tie budúce. Pre zaujímavosť: v roku 2013 mala naša organizácia 35 členov, v roku 2014 - 38 členov, v roku 2015 - 40 členov a v roku 2016 stav klesol na 36 členov. V priebehu roka sme mali okrem už spomínaných akcií 9x členskú schôdzu s priemernou účasťou 59 %. V priebehu roka sme pravidelne aktualizovali našu webovú stránku /JDS Vavrečka/, kde okrem popisnej časti je aj bohatá fotografická časť ku každej akcii.

/Terézia Kabaňová/

FAŠIANGY VO VAVREČKE

Fašiang nemusíme nikomu predstavovať. Všetci vieme o čo sa jedná. Všetci vieme, že je dobre, hojne, veselo. A môžeme si robiť srandu, vtípkovať a zabávať sa... Vtipkovať na účet kamarátov, susedov alebo jednoducho na niečí účet. Skôr sa prepáči, odpustí. Ale aj napriek tomu, že všetko je dovolené, /v rámci slušného humoru/, aj tak si myslím, že najvyšší level humoru je ten, keď si urobím srandu sám zo seba! Ale priznajme sa - to dokáže len málokto. Ešte že ten fašiang existuje. Môžeme sa smiať a srandovať ľubovoľne. A keď sa zamaskujeme, dotýčný ani nevie, kto sa z neho vysmieva. Práve v tomto niekde pramení pointa a dôvod maskovania sa. Už v období Veľkej Moravy v tomto fašiangovom čase /vtedy sa fašiangy volali Mjasopust/ mládež organizovala stretnutia s hudbou, zábavou, tancovačkou a prezliekaním sa za rôzne postavy alebo významné osoby. U nás vo Vavrečke sa fašianguje s karnevalom. A karnevalov bolo viac. Prvý bol v materskej škole, druhý v Kultúrnom dome a určite mali karneval aj

v súkromnej škôlke Lienka. V materskej škole sa okrem detičiek zamaskovali aj pani učiteľky, aby bolo jasné, že na karnevale to berú zodpovedne aj ony. A masiek bolo neúrekom a od výmyslu sveta. V súčasnosti je najhorúcejším trendom Spiderman, kráľovná Elza a princezná Anna z Ladového kráľovstva. Ale boli aj vlci, Červené čiapočky, piráti a mačky. Mačky boli krásne – čierne, bodkované, malé aj veľké a hlavne – stále sa predvádzali. Škôlkari po tancovačke mali aj sladké občerstvenie - výborné zákusky dodal sponzor, čajík uvarili pani kuchárky. Na karnevale v Kultúrnom dome, ktorý organizovala Rodičovská rada, pobehovali masky z rôznych škôl a opäť boli rôzne princezné, lienky, mátohy a motýle, ale boli aj praktické masky – napríklad taká váza s kvetmi, poslúži aj doma. Postavíte ju na stôl a hneď je obývačka krajšia. Otázka je, koľko by tam tá živá váza s kvetmi vydržala stáť? Na tento karneval chodia aj diváci. To znamená, že si sadnú alebo stoja v kúte a ticho obzerajú... A veru bolo na čo pozeráť. Taká karnevalová porota ani nevie, koho zaslúžene označiť ako „NAJ“. Samozrejme boli aj súkromné karnevaly v domácnostiach, ale informácie

zo súkromia k nám nedorazili. Súkromie je súkromie, do toho sa nebudeme vŕtať! Na záver ešte spomenieme, že sa oplatí maskovať, lebo každá maska dostala nejakú odmenu a tie najpovyhrávali zaujímavé ceny. Jednou z nich bol aj relaxačný kúpeľ v Oraviciach. No, a potom nech ešte niekto povie, že karneval je pre deti!!! Taký relaxačný kúpeľ v Oraviciach by padol dobre každej vekovej kategórii, čiže na budúci rok očakávame medzi maskami aj dospelákov... /i.h./

Spoločenská kronika

Narodili sa

Emma Holubová, Kristián Čiernik, Michal Šnapko, Matúš Ujmiak, Lívia Matkulčíková, Lujza Farská

Opustili nás

Anna Šimuradíková, Jaroslav Matěj

Oslavujú v tomto roku:

70 rokov: Brázdová Božena, Holmík Pavol, Holub Rudolf, Šimuradík Vladimír, Troják Vladimír, Kubaľáková Oľga, Záhradník Erik, Holub František, Hrkeľ Ľubomír

75 rokov: Gandiová Irena, Marecká Justína, Hvoľková Elena, Bombek Vladimír, Matějová Justína, Krivdová Mária

80 rokov: Žuffová Viktória, Florková Margita, Krivdová Žofia, Pepuchová Albína

95 rokov: Hvoľková Margita

Naša farnosť

PODOMOVÁ MODLITVA KAPLNKY P. MÁRIE

Na prvú pôstnu nedeľu sa oficiálne začala duchovná aktivita podomovej modlitby kaplnky Panny Márie.

- V čom spočíva „podomová návšteva“?

Do každej rodiny, ktoré sa zapísali do zoznamu, príde na týždeň kaplnka so sochou Panny Márie podľa vopred určenej dohody. Panna Mária tak prebýva celý týždeň v jednej domácnosti. Skupina si menuje svoju zodpovednú osobu, ktorá sa stará o poradie návštev a tiež o dobrý stav kaplnky. V jednej skupine je 25 rodín. V našej farnosti sa podarilo vytvoriť 5 takýchto skupín.

- Ako sa realizuje táto „návšteva“?

Keď rodina prijíma kaplnku so sochou Panny Márie, modlí sa pozdravnú modlitbu k Panne Márii. Kaplnka zostáva v domácnosti až do nasledujúceho týždňa, kedy je prenesená do ďalšej, vopred určenej rodiny podľa poradia. A toto sa opakuje počas celého roka. Počas týždňa „pobytu“ Panny Márie v danej rodine sa odporúča venovať viac času osobnej alebo spoločnej modlitbe.

V našej farnosti sa začala táto aktivita ešte pred adventom, kedy sa počas celého adventu mohli rodiny zapisovať do zoznamu na túto podomovú modlitbu. Túto duchovnú aktivitu nám predstavila rehoľná sestra z Misijnej spoločnosti sv. Vincenta z Lokce.

Po vytvorení skupín boli vyrobené kaplnky Panny Márie, ktoré potom posvätil na sv. omši vdp. Ondrej Skočík, kňaz z Misijnej spoločnosti sv. Vincenta. Vo svojom príhovore nás povzbudil k účasti na tejto modlitbe a o modlitbu prosil hlavne mladé rodiny v našej farnosti. Na prvú pôstnu nedeľu bola o 14:00 hod. pobožnosť, pri ktorej duchovný otec farnosti tieto kaplnky odovzdal rodinám a týmto úkonom sa oficiálne začala Podomová modlitba kaplnky Panny Márie. Duchovný otec počas tejto pobožnosti vyslovil vieru, že táto modlitbová aktivita v našej farnosti ostane dlhé desaťročia a tak rodinám prinesie cez Pannu Máriu požehnanie od Nebeského Otca. /a.č./

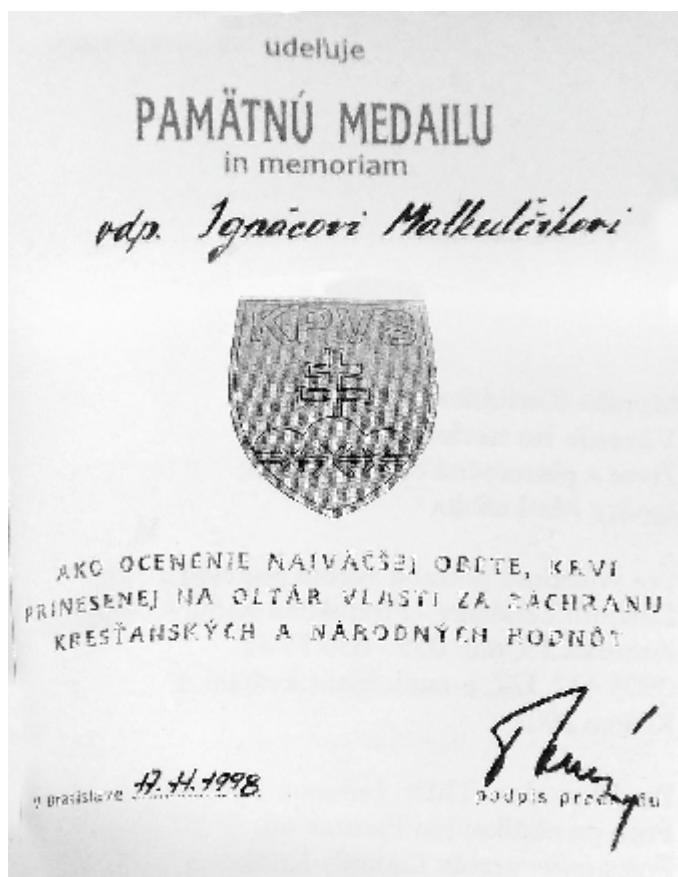
SPOMIENKA NA PÁTRA

IGNÁCA MATKUĽČIKA - 20. výročie jeho úmrtia

Služba ! Toto slovo vystihuje charakter a zmysel životnej cesty pátra Ignáca Matkuľčíka CM, ktorého viera prešla tvrdou skúškou. Nikdy nežil pre seba, nežil nadarmo, pretože veľmi miloval Pána Boha a nikdy neodmietol kríž.

Ignác Matkuľčík – kňaz Misijnej spoločnosti sv. Vincenta de Paul, sa narodil 5. decembra 1929. Už od detstva túžil stať sa kňazom, no netušil, že jeho cesta ku kňazstvu bude dlhá a s prekážkami. Po ukončení štúdia si plánoval, že o 5 rokov bude kňazom. V kňazských štúdiách nemohol pokračovať, pretože pozatvárali kláštory a semináre. Vrátil sa domov, nastúpil na vojnu a po nej pracoval ako učiteľ. Keď sa opäť prihlásil do seminára v Bratislave, musel opustiť školské služby. Keďže ho na štúdium neprijali, hľadal si zamestnanie, no nikde ho nechceli prijať. Napokon si našiel krátkodobé zamestnanie.

Už ako učiteľ otvorene obhajoval náboženské práva. „Toto sú deti z kresťansko-katolíckych rodín, nemáme právo im brat vieru.“ Tento výrok bol tiež jedným z dôvodov, prečo bol prenasledovaný a odsúdený. Už počas jeho prvých zamestnaní ho ostro sledovala ŠtB, pretože sa venoval mladej generácii a nábožensky ju ovplyvňoval. V roku 1957 ako 28-ročný je zatknutý a odsúdený v procese Trstenský a spol. (odsúdili ho na 13 rokov, po odvolaní na 6 rokov). Počas vyšetrovacej väzby ŠtB nedala pokoj ani Ignácovým rodinným príslušníkom. Život vo väzení bol ťažký. V slabších chvíľach mal myšlienky, prečo vlastne trpí, aký zmysel má toto utrpenie, ponížovanie? Odpoveď však nachádzal v symbole kríža, na ktorom je ukrižovaný Kristus. Po prepustení z väzenia si našiel zamestnanie, hoci to opäť nebolo jednoduché. Po niekoľkých pokusoch sa napokon dostal do seminára. Vláda však mala cieľ znížiť

počet schopných a horlivých novokňazov. Medzi takýchto patrila aj Ignác, a tak ho bez udania dôvodu zo seminára vylúčili. Do ukončenia štúdia a vysviacky za kňaza mu chýbali už len 3 mesiace.

Po vylúčení sa vrátil do Vavrečky, zamestnal sa ako skladník a hľadal spôsoby, ako dokončiť štúdium a byť vysvätený za kňaza. Napokon sa mu to podarilo a dňa 4. a 5.10.1975 tajne prijal diakonskú a kňazskú vysviacku z rúk tiež tajne vysväteného otca biskupa Jána Chryzostoma Korca. Pred ľuďmi musel aj naďalej ostáť robotník a takto sa ani otec ani súrodenci nedozvedeli, že je kňazom. Po mnohých útrapách v roku 1984 ako 55-ročný dostal súhlas na verejné dokončenie štúdia. Pôsobil vo viacerých farnostiach a napriek podlomenému zdraviu odišiel na misie na Ukrajinu.

Posledné roky života pôsobil v Bošanoch, v Dome sv. Kataríny Laboure pri sestričkách Dcére kresťanskej lásky sv. Vincenta de Paul, kde 3.5.1997 na fatimskú sobotu náhle zomrel. Pochovaný je v rodnej dedinke Vavrečka. V roku 1998 mu bola Konfederáciou politických väzňov Slovenska udelená Pamätná medaila in memoriam a v roku 2013 bola v Bratislave-Ružinove odhalená pamätná tabuľa s menami kňazov bratov a seminaristov Misijnej spoločnosti sv. Vincenta de Paul nespravodlivo väznených komunistickým režimom. Na tejto tabuli je meno aj nášho rodáka kňaza pátra Ignáca Matkuľčíka CM.

Niekoľko si Boh vyvolil, aby mu vlastnou krvou dokázal svoju vernosť. Iní zomierajú nekrvavým mučením, keď celý život trpia na tele, na duši, a trpia odovzdané, nereptajú, žijú v tichu, ale verní Bohu i v tom najmenšom. Raz budeme milo prekvapení, keď uvidíme v nebi našich bratov a sestry na vysokých stupňoch slávy. A to je oslovením aj pre každého z nás. Aj keď moderná doba prináša zhon, skúsme na chvíľu zastaviť čas a s úctou, v pokoji a s láskou si na neho spomeňme, nech odpocíva v pokoji. /P.p./

ZŠ a MŠ

ZÁPIS DO 1. ROČNÍKA

Základná škola s materskou školou Vavrečka 204 pozýva budúcich prváčikov v školskom roku 2017/2018 a ich rodičov na zápis do 1. ročníka, ktorý sa bude konať vo štvrtok 27. apríla 2017 o 14 hod v 1. A triede. **Pri zápise je potrebný rodný list dieťaťa a občiansky preukaz zákonného zástupcu.**

Tešíme sa na Vás.

Naša škola ponúka žiakom:

- príjemné prostredie, rodinnú atmosféru a kvalifikovaných pedagogických zamestnancov
- veľký školský areál plný zelene
- vyučovanie angličtiny od 1. ročníka
- dobre vybavenú počítačovú učebňu
- plavecký výcvik od 2. ročníka a školu v prírode pre 4. ročník
- pestrý popoludňajší program v školskom klube a v záujmových krúžkoch

Bližšie informácie o nás nájdete na zsvavrecka.edupage.sk stránke. (IK)

V ŠKOLSKOM KLUBE DETÍ JE NÁM VESELO

Zima nám priniesla sneh aj ľad, deti sa do vôle vyšantili, súťažili v hode guľami, stavali snehuliakov. Zohrial nás pohľad na pekné vyzdobené oddelenia zamerané na zimnú tému.

Deti sa v školskom klube cez zimné obdobie vzorne starali o lietajúcich spevákov, umiestňovali krmidlá a pravidelne ich

zásobovali krmivom. (MH)

MODERNIZÁCIA VYUČOVANIA

Využívanie IKT vo vyučovaní na ZŠ je dlhodobý trend. Miera využívania moderných informačných technológií na škole závisí najmä od vybavenosti škôl. Na našej škole je učebňa infor-matickej výchovy vybavená novými počítačmi pripojenými na rýchly internet. Informatická výchova sa u nás vyučuje už od druhého ročníka a venuje sa jej jedna hodina týždenne. Žiaci sú rozdelení do dvoch skupín. Takže každý žiak má na vyučovaní svoj počítač. Tri triedy našej školy sú vybavené interaktívnymi tabuľami s novými počítačmi napojenými na optický internet. Učitelia tak majú možnosť prezentovať učivo moderným spôsobom. (AV)

KEĎ MÁM V RUKE DOBRÚ KNIHU

Marec je čarovný mesiac. Prichádza jar, všetko sa prebúdz po zimnom spánku. No marec je výnimočný aj tým, že je mesiacom knihy. Všetky knižnice ožívajú a snažia sa prilákať čo najviac čitateľov. Ani naša školská knižnica nezaostáva a žiaci celej školy sa menia na detektívov. No nie hocijakých! Viete akých? No predsa knižných detektívov! Čakajú ich rôzne

otázky a úlohy, na ktoré nájdú odpoveď práve v knihách. Nakoniec len tí najlepší pátrači zo všetkých dostanú odmenu, ktorou nemôže byť nič iné ako kniha. Veď nie nadarmo sa hovorí: „Keď máš dobrú knihu v ruke, hoci veľkú, je to ako by si mala dobrú priateľku.“ (NK)

KORČULEOVANIE NA ALTISE

Tento školský rok je rokom čitateľskej gramotnosti, ktorej heslom je „Myslenie je pohyb“. Žiaci sa pri pohybe, športovaní cítia dobre a uvoľnene. Prekonávajú svoje limity, snažia sa podať čo najlepší výkon. Nielen naše telo ale aj naša myseľ potrebuje občas prevetrať a vytvoriť si miesto pre príjem nových informácií. Pokúsili sme sa to skĺbiť práve tým, že sme sa 24.1.2017 so žiakmi našej školy vybrali na klzisko na Altise. Žiaci, pani učiteľky, vychovávateľky v ŠKD aj pán školník oprášili a nabrúsili svoje korčule a vybrali sa na ľad. Chlapci sa na chvíľu stali hokejovými hviezdami a dievčatá sa premenili na slávne krasokorčuliarky. Všetkým to išlo ako po „masle“. Ani prvokorčuliari sa nedali zahanbiť. Všetci sme si to užili a do vyvetraných hláv sa žiakom uložili veselé zážitky z korčuľovania. (ZB)

ZÁPIS DETÍ DO MATERSKEJ ŠKOLY

od 28. apríla – 31. mája

S jarou prichádza aj mesiac apríl, ktorý je momentálne po novom aj mesiac zápisu detí do materskej školy. Jednou z najväčších zmien v živote detí je nástup do materskej školy. Milí rodičia, určite ste v očakávaniach a obavách ako váš syn

alebo dcéra zvládne vstup do kolektívu, do nového prostredia. Ako zvládne adaptáciu a ako sa prispôsobí novému režimu a pravidlám. V našej materskej škole sa už niekoľko rokov snažíme vytvárať podmienky pre zdravý rast a vývin detí. Práve preto je hlavným cieľom výchovno-vzdelávacích činností u nás rozvíjať tvorivosť a samostatnosť detí, rešpektovať ich individuálne potreby a požiadavky.

Každoročne pripravujeme nové zaujímavé programy a aktivity pre deti, ale realizujeme aj aktivity, ktoré majú v materskej škole už tradíciu – Babka, dedko pod' si snami zaspievať, Pyžamová párty, Mikuláš, Karneval, Deň matiek, Deň podľa želania detí, Čítanie s rodičmi, Opekačka... Pripravujeme besiedky pri príležitosti Vianoc, rozlúčku s predškolákmi... Snažíme sa o vytváranie kvalitnej sociálno-emocionálnej klímy MŠ, o vytváranie prostredia bohatého na zážitky a poznanie. Deti sa zúčastňujú aj rôznych súťaží - matematickej, spevacej, športovej, výtvarnej.

Dôležitou súčasťou materskej školy je aj školská jedáleň, ktorá sa významnou mierou podieľa na zdravom vývoji detí. Pri zostavovaní jedálneho lístka vychádza z individuálnych potrieb detí, so zreteľom na dodržiavanie „zásad pre zostavovanie jedálnych lístkov.“ Práve preto sa vo veľkej miere podieľa na vytváraní správnych stravovacích návykov u detí v predškolskom veku.

Milí rodičia, chceme vás ubezpečiť, že naša materská škola vytvára optimálne podmienky pre pohodu a zdravie, aby si vaše ratolesti čo najskôr zvykli na nové prostredie a mali z pobytu v materskej škole radosť. Tešíme sa na nových kamarátov. Kolektív MŠ. /b.r./

Obecný úrad

Uznesenie obecného zastupiteľstva č. 1/2017 konaného dňa 24.02.2017

A. Schvaľuje:

- 1/ Program na rokovanie Obecného zastupiteľstva.
- 2/ a/ Záverečný účet obce Vavrečka 2016 a celoročné hospodárenie bez výhrad
b/ Použitie prebytku rozpočtového hospodárenia na tvorbu rezervného fondu vo výške 85 983,88 €
- 3/ Dodatok č.1 k VZN č.3/2016 o výške príspevku na čiastočnú úhradu nákladov v školách a školských zariadeniach v zriaďovateľskej pôsobnosti obce Vavrečka
- 4/ Predloženie ŽoNFP za účelom realizácie projektu „Zvýšenie kapacity MŠ vobci Vavrečka“ realizovaného v rámci Výzvy na predkladanie ŽoNFP na zvýšenie kapacít infraštruktúry materských škôl (kód výzvy: IROP-PO2-SC221-2016-10), ktorého ciele sú v súlade s platným územným plánom obce a platným programom rozvoja obce Vavrečka;
 - zabezpečenie realizácie projektu v súlade s podmienkami poskytnutia pomoci;
 - zabezpečenie finančných prostriedkov na spolufinancovanie realizovaného projektu vo výške rozdielu celkových oprávnených výdavkov projektu a poskytnutého NFP v súlade s podmienkami poskytnutia pomoci – povinné spolufinancovanie bude vo výške 12 105,00€
 - zabezpečenie financovania prípadných neoprávnených výdavkov z rozpočtu obce.
- 5/ Predloženie Žiadosti o nenávratný finančný príspevok v rámci výzvy OPKZP-PO4-SC431-2017-19, na realizáciu projektu „Zníženie energetickej náročnosti obecného domu č. 203 vo Vavrečke“, ktorý bude realizovaný obcou Vavrečka,
 - zabezpečenie realizácie projektu v súlade s podmienkami poskytnutia pomoci
 - zabezpečenie finančných prostriedkov na spolufinancovanie realizovaného projektu vo výške rozdielu celkových oprávnených výdavkov projektu a poskytnutého NFP v súlade s podmienkami pomoci. Ide o spoluúčasť na projekte vo výške 19 905,58€
- 6/ Predaj nehnuteľného majetku: pozemok C-KN, parcela č. 409/152 orná pôda o výmere 89 m², podľa znaleckého posudku č. 86/2016 vyhotoveného Ing. Magdalénou Hutirovou, Komenského 501/28, Námestovo za cenu 385,00€ z dôvodu hodné osobitného zreteľa podľa §9a odst.8 písm.e/zákona č.138/1991 Zb. pre Petra Sklarčíka, Vavrečka č.285

B. Berie na vedomie:

1. Informácie poskytnuté v bode rôzne
2. Správu kontrolóra obce Vavrečka k záverečnému účtu za rok 2016

Peter Kružel
starosta obce

Overovatelia : Pavol Žuffa

Zapisovateľ : Mária Pavláková